

HØJESTERETS DOM

afsagt torsdag den 14. november 2024

Sag BS-3654/2024-HJR

(2. afdeling)

A

(advokat Birgitte Pedersen)

mod

Skatteministeriet

(advokat Sune Riisgaard)

og

Sag BS-3648/2024-HJR

B

(advokat Birgitte Pedersen)

mod

Skatteministeriet

(advokat Sune Riisgaard)

I tidligere instans er afsagt dom af Vestre Landsrets 8. afdeling den 8. januar 2024 (BS-5568/2022-VLR og BS-5569/2022-VLR).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Oliver Talevski, Jan Schans Christensen, Jens Kruse Mikkelsen, Ole Hasselgaard og Mohammad Ahsan.

Påstande

A har nedlagt påstand om, at Skatteministeriet skal anerkende, at værdien af gaven givet af D den 30. december 2013 udgør 6.908.098 kr., subsidiært at Skatteministeriet skal anerkende, at gaven udgør et lavere beløb end 37.214.661 kr., og mere subsidiært at sagen hjemvises til fornyet behandling ved Skattestyrelsen.

B har nedlagt påstand om, at Skatteministeriet skal anerkende, at værdien af gaven givet af D den 30. december 2013 udgør 7.493.012 kr., subsidiært at Skatteministeriet skal anerkende, at gaven udgør et lavere beløb end 37.214.661 kr., og mere subsidiært at sagen hjemvises til fornyet behandling ved Skattestyrelsen.

Skatteministeriet har over for begge påstået stadfæstelse.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagernes baggrund og problemstilling

A og B erhvervede i oktober 2007 fra deres far, C, som led i et generationsskifte, hver nominelt 6.125.000 kr. aktier i C Holding A/S. Købesummen var aftalt til 45.937.500 kr.

Købesummen blev delvist berigtiget ved en gave, og for den resterende købesum udstedte A og B to gældsbreve med C som kreditor. Der var tale om uforrentede anfordringsgældsbreve uden sikkerhed, hver med pålydende på 37.214.661 kr. Parterne fastsatte i den forbindelse gældsbrevenes værdi til kurs 100.

C døde i 2013, og gældsbrevene overgik til hans ægtefælle, D, idet hun fik udleveret fællesboet til hensiddent i uskiftet bo med ægtefællernes tre børn.

D eftergav ved gavebreve af 30. december 2013 gælden ifølge gældsbrevene på hver 37.214.661 kr. Af gavebrevene fremgår, at værdien af gaverne til A og B udgjorde henholdsvis 4.782.084 kr. og 5.790.593 kr. Gaverne blev herefter anmeldt til SKAT med de anførte værdier.

SKAT traf den 27. oktober 2014 afgørelser om, at gavernes værdi blev fastsat til deres pålydende på hver 37.214.661 kr. (kurs 100). Landsskatteretten stadfæstede den 14. december 2020 SKATs afgørelser.

Sagerne angår værdiansættelsen af de nævnte gældseftergivelser i december 2013, hvilket har betydning for beregningen af gaveafgiften på 15 %.

A og B har gjort gældende navnlig, at værdien af gaverne (gældseftergivelserne) skal fastsættes efter handelsværdien, at værdiansættelsen udelukkende

beror på deres solvens på gældseftergivelsestidspunktet den 30. december 2013, og at dette fører til, at gavernes værdi skal ansættes til en langt lavere kurs end kurs 100 (henholdsvis kurs 18,5628 og 20,1346, jf. herved skønserklæringen af 8. juni 2022).

Værdiansættelsen af gaverne (gældseftergivelse)

Det fremgår af boafgiftslovens § 27, stk. 1, at en gaves værdi fastsættes til dens handelsværdi på tidspunktet for modtagelsen.

Hvis der ikke eksisterer et marked for omsætning af det pågældende gælds-brev, og det i øvrigt ikke er bestemt eller egnet til omsætning, finder Højesteret, at det på anden måde må fastsættes, hvilken værdi gælds brevet har for kreditor.

Hvis der i en sådan situation er tale om et anfordringsgælds-brev, der er udstedt mellem nærtstående, er rente- og afdragsfrit og ikke indeholder en løbetid, finder Højesteret, at værdien som det klare udgangspunkt må ansættes til gælds-brevets pålydende (kurs 100), jf. herved bl.a. UfR 2011.2590 H.

Det nævnte udgangspunkt kan fraviges, hvis skyldner godtgør, at den pågældende på gældseftergivelsestidspunktet ikke var og heller ikke kunne forventes på et senere tidspunkt at blive i stand til fuldt ud at indfri det pågældende gælds-brev.

I de foreliggende sager eksisterede der ikke et marked for omsætning af anfor-dringsgælds-brevene, og de var i øvrigt ikke bestemt eller egnet til omsætning. Herefter og henset til gælds-brevenes vilkår må værdien af gælds-brevene på gældseftergivelsestidspunktet den 30. december 2013 som udgangspunkt an-sættes til deres pålydende på hver 37.214.661 kr. (kurs 100).

Det må lægges til grund, at A og B på gældseftergivelsestidspunktet måtte for-ventes at ville modtage en arv, der ville være betydeligt større end gælden ifølge anfordringsgælds-brevene. Allerede som følge heraf har A og B ikke godt-gjort, at de uanset deres økonomiske forhold på gældseftergivelsestidspunktet ikke kunne forventes på et senere tidspunkt at blive i stand til fuldt ud at indfri de pågældende gælds-breve. Der er således ikke grundlag for at fravige ud-gangspunktet om kurs 100.

Højesteret stadfæster herefter landsrettens dom.

THI KENDES FOR RET:

Landsrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal A og B hver betale 150.000 kr. til Skatteministeriet.

De idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.